

Sygn. akt II K 645/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 lutego 2016 r.

Sąd Rejonowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Anita Kowalczyk - Makuła

Protokolant: sekr. sąd. Beata Krzyżińska

w obecności oskarżyciela K. R.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 8 lutego 2016 r. w S.

sprawy **D. Ż.**, syna W. i B.

urodzonego (...) w S.

oskarżonego o to, że:

w okresie od dnia 10.08.2011 r. do dnia 04.01.2012 r. uczestniczył na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez sieć internet, za pośrednictwem urządzenia z dyskiem twardym, w zagranicznych grach losowych lub zagranicznych zakładach wzajemnych urządzanych przez b. (...)c. (...) (...) z siedzibą w A., H. (...)L., wbrew przepisom art. 29a ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz.U. z 2009 r. nr 201 poz. 1540 z późn. zm.),

tj. o przestępstwo skarbowe określone z art. 107 § 2 kks

ORZEKA:

I. oskarżonego **D. Ż.** niewinnia od dokonania zarzucanego mu czynu;

II. koszty postępowania ponosi Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 645/15

UZASADNIENIE

D. Ż. został oskarżony przez Urząd Celny w S. o to , że w okresie od dnia 10.08.2011 r. do dnia 04.01.2012 r. uczestniczył na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez sieć Internet, za pośrednictwem urządzenia z dyskiem twardym, w zagranicznych grach losowych lub zagranicznych zakładach wzajemnych , urządzanych przez b. (...) (...) z siedzibą w A. (...) H. (...)L., wbrew przepisom art. 29a ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz.U. z 2009 r. nr 201 poz. 1540 z późn. zm.),

tj. o przestępstwo skarbowe określone z art. 107 § 2 kks

Na podstawie przedstawionego i ujawnionego w toku rozprawy głównej materiału dowodowego, Sąd I instancji, rozpoznając sprawę D. Ż. , ustalił co następuje :

D. Ż. zamieszkuje w S. przy ul. (...).

W dniu 15 maja 2015r. Urząd Celny w S. przekazał Urzędowi Celnemu w S. do dalszego prowadzenia sprawę D. Ż., który w okresie od 10 sierpnia 2011 roku do 04 stycznia 2012 roku na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez sieć

Internet , za pośrednictwem urządzenia z dyskiem twardym w miejscowości S. , miał uczestniczyć w zagranicznych grach losowych lub zagranicznych zakładach wzajemnych urządzanych przez firmę b. (...) (...).

Urząd Celny w S. ustalił i przedstawił sądowi dokumenty wskazujące, iż z rachunku oszczędnościowo- rozliczeniowego w Banku Spółdzielczym w K. należącego do D. Ż. na konto B. (...) (...) w Banku (...) w W. przelano :

- 200,00 zł w dniu 10 sierpnia 2011 roku,
- 90,00 zł w dniu 14 października 2011 roku;
- 200,00 zł w dniu 19 października 2011 roku,
- 200, 00 zł w dniu 07 listopada 2011 roku,
- 150,00 zł w dniu 09 listopada 2011 roku,
- 300,00 zł w dniu 21 listopada 2011 roku,
- 200,00 zł w dniu 29 grudnia 2011 roku,
- 500,00 zł w dniu 03 stycznia 2012 roku.

Urząd Celny w S. nie wykazał , że oskarżony w okresie od dnia 10.08.2011 r. do dnia 04.01.2012 r. uczestniczył na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez sieć Internet, za pośrednictwem urządzenia z dyskiem twardym, w zagranicznych grach losowych lub zagranicznych zakładach wzajemnych , urządzanych przez b. (...) (...) z siedzibą wA. (...), H. (...)L..

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił także na podstawie następującego materiału dowodowego : wyjaśnień oskarżonego D. Ż. (k. 62) , umowy świadczenia usługi bankowej (k. 7-13) , wykazu operacji bankowych (k. 14) , informacji z Banku Spółdzielczego w K. (k. 29).

Oskarżony **D. Ż.** (k. 62) przesłuchany w postępowaniu przygotowawczym nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu . Jak stwierdził , nie wie w ogóle o co chodzi i oświadczył, że jest w stanie udzielić wyjaśnień w momencie, gdy zostaną mu przedstawione konkretne dowody bądź pytania do których się odniesie . Jak wyjaśnił , w okresie od sierpnia 2011 roku do stycznia 2012 roku nie posiadał Internetu i rzadko z niego korzystał gdyż nie był on wówczas tak popularny jak obecnie. On sam na nie odwiedzał strony internetowej b. (...). Dodatkowo zauważył, że w postanowieniu o przedstawieniu zarzutów nie ma nawet wymienionego adresu IP, z którego mogłyby być dokonywane jakiegokolwiek logowania na w/w witrynę. Jednocześnie przyznał, że we wskazanym okresie do chwili obecnej posiada laptopa, ale ponownie podkreślił, że dostęp do Internetu miał ograniczony.

Oskarżony nie stawiał się na termin wyznaczonej rozprawy głównej , prawidłowego o nim powiadomiony. Sąd na podstawie art. 374 § 1 kpk w z zw.z art. 113 § 1 kks prowadził rozprawę pod jego nieobecność uznając, iż jego obecność nie jest obowiązkowa.

Sąd zważył, co następuje:

W świetle przedstawionego przez oskarżyciela publicznego sądowi materiału dowodowego brak jest podstaw do podważenia wiarygodności wyjaśnień oskarżonego nie przyznającego się do winy. Zaslugały one na danie im wiary, gdyż były logiczne i szczerze. Zrozumiałym dla sądu było, iż D. Ż. po nad wyraz oszczędnym uzasadnieniu postanowienia o przedstawieniu zarzutów i braku wystarczających dowodów na ich poparcie , nie wiedział ani o co jest oskarżony ani co na to może wskazywać .

Akt oskarżenia w niniejszej sprawie wpłynął do SR w S. (...) w dniu 30 listopada 2015r. Rolą oskarżyciela publicznego było przedstawienie dowodów , które potwierdzałyby stawiany oskarżonemu zarzut z art. 107 § 2 kks. Przepięstwo

skarbowe opisane w art. 107 § 2 kks zachodzi wówczas gdy ktoś na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej uczestniczy w zagranicznej grze losowej lub zagranicznym zakładzie wzajemnym. Powyższy czyn podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych albo karze pozbawiania wolności do lat 3, albo obu tym karom łącznie. Zadaniem oskarżenia było więc wykazanie, iż oskarżony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej uczestniczył w zagranicznej grze losowej lub zagranicznym zakładzie wzajemnym.

W niniejszej sprawie przedłożono sądowi jedynie dokumenty potwierdzające, iż z rachunku oszczędnościowo – rozliczeniowego znajdującego się w Banku Spółdzielczym w K. a należącym do oskarżonego, zostały przelane konkretne kwoty pieniędzy na konto firmy B. (...) (...) w Banku (...) Oddział w W.. O tym, że rachunek należał do D. Ż. świadczyła informacja z Banku Spółdzielczego w K. oraz dołączony do niego wyciąg z w/w konta za okres od dnia 10 sierpnia 2011 roku do dnia 04 stycznia 2012 roku. Informacja z Banku (...) wraz z dołączoną kopią umowy świadczenia usługi elektronicznej, wskazywała na dane dotyczące konta firmy B. (...) (...). Na tym przedstawiony sądowi materiał dowodowy się kończył, bo trudno uznać za dokument przesądzający o odpowiedzialności karno –skarbowej oskarżonego zestawienie operacji bankowych sporządzone przez oskarżyciela publicznego (k. 14) czy też postanowienie o przekazaniu sprawy według właściwości przez UC w S.. Oskarżyciel publiczny w najmniejszym stopniu nie wykazał ani przedmiotu działania firmy B. (...) (...) ani też tego, iż przelane z konta oskarżonego środki finansowe były związane z uczestnictwem przez oskarżonego w zagranicznej grze losowej lub zagranicznym zakładzie wzajemnym. W najmniejszym stopniu nie uprawdopodobniono by odbywało się to na terenie Rzeczypospolitej Polskiej, przez sieć Internet, za pośrednictwem urządzenia z dyskiem twardym komputera i IP w jakikolwiek sposób związanym z osobą oskarżonego. Sąd zapoznał się też z pozostałym materiałem dowodowym w postaci dołączonych dokumentów i choć nie zakwestionowano ich prawdziwości czy rzetelności, to pozostawały bez znaczenia dla sprawy.

Dokonując oceny przedłożonego w sprawie materiału dowodowego, sąd uznał, iż brak podstaw dla przyjęcia, że D. Ż. w okresie od dnia 10 sierpnia 2011 roku do dnia 04 stycznia 2012 roku uczestniczył na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez sieć Internet, za pośrednictwem urządzenia z dyskiem twardym w zagranicznych grach losowych lub zagranicznych zakładach wzajemnych zarządzanych przez b. (...) (...) z siedzibą w A. (...), H. (...) L., wbrew przepisom art. 29a ustawy z dnia 19 listopada 2009 roku o grach hazardowych (DZ.U. z 2009 r. nr 201 poz. 1540 z późn. zm.). Sąd, dysponując w tej sprawie omówionym wyżej materiałem dowodowym, nie znalazł dowodów, potwierdzających zarzut aktu oskarżenia. Istota domniemania niewinności jako naczelnej zasady procesu karnego nakazuje uznać oskarżonego za niewinnego popełnienia zarzucanego mu czynu.

Postępowanie dowodowe nie wykazało, aby to właśnie z komputera należącego do oskarżonego dokonano logowania się na stronę b. (...) Oskarżyciel publiczny nie wskazał numeru IP urządzenia, który to ewentualnie pomógłby zidentyfikować oskarżonego jako sprawcę czynu a dane takie winien pozyskać jeśli zdecydował się przedstawić oskarżonemu zarzut w takim właśnie kształcie. W ocenie sądu sam wyciąg z konta oskarżonego obrazujący jego wpłaty (które równie dobrze mogły wynikać z innych zobowiązań względem wspomnianej firmy) na konto należące do B. (...) (...) nie świadczyło o tym, że uczestniczył on w zagranicznych grach losowych lub zagranicznych zakładach wzajemnych. Sąd meriti w pełni popiera stanowisko Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 17 września 2014 roku w sprawie II AKz 324/14, gdzie stwierdzono iż nie sposób mówić choćby o uprawdopodobnieniu występowania przesłanek czynu z art. 107 § 2 kks, skoro brak jakiegokolwiek informacji o tym czy dysponent wskazanego konta podejmował się udziału w jakichkolwiek grach losowych lub zakładach wzajemnych, a także czy działania te wykonywał na terenie Rzeczypospolitej Polskiej. Posiadanie konta w polskim banku nie może być utożsamiane z działaniem na terytorium tego kraju tym bardziej, że przestępstwa dokonano przez sieć internet, z którą gracze mogli łączyć się teoretycznie z każdego miejsca na świecie.

Uznanie oskarżonego winnym dokonania przestępstwa mogłoby nastąpić tylko wówczas, gdyby w świetle zgromadzonego materiału dowodowego wina byłaby udowodniona w sposób całkowity, pewny i wolny od wątpliwości (tak też orzecz. SN z 24 lutego 1999 r. VKKN 362/97, Prok. i Pr. 1999/7-8/11). Według zasad obowiązującej procedury karnej, to nie oskarżony musi udowadniać swoją niewinność lecz oskarżonemu należy udowodnić winę.

W niniejszej sprawie sąd dokonując racjonalnej oceny dowodów, z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania, podjął rozstrzygnięcie zgodnie z zasadą domniemania niewinności i mając na uwadze treść art. 5 § 1 i 2 kpk w zw. z art. 7 kpk uniewinnił oskarżonego od dokonania zarzucanego mu czynu.

O kosztach postępowania sąd rozstrzygnął na podstawie art. 632 pkt 2 kpk.